

29. mar. 1974

FAKTA

Dato:

29. mar. 1974

Sidetæl:

Rød blå bd 19 s. 14-16

TRANSSKRIFTION

29-3-74.

Det jeg søger er ikke så meget, som jeg ustandselig skriver det "R+B"s funktion — som dens indhold. Vanskeligheden ved, og grunden til at jeg stadig opgiver denne idee ligger i at den ikke når længere end den konstruerede perception, at jeg savner et indhold. Tidligere "abstrakte" forsøg har også været problematiske af samme grund, at jeg ikke var tilfreds med at man alene kunne se. Derfor forsøgte jeg jo også med disse dobbelttydninger (ganske vist stadig fortrinsvis baseret på perceptionen) af formen og farven, dette at det samtidig med at være en "ren" form og farve også kunne være en del af et objekt, en figur.

Når M. Duchamp beskæftiger sig så meget med ordbogsproblemet, at bruge en ordbog, skyldes det sikkert hans bevidsthed om de gamle mestre netop benyttede en sådan ordbog i betydningen fælles regler for billedets udformning. Modernisme skabte et brud på denne tradition, f.eks. ved at lægge vægten på det perceptible (det M.D kalder det retinale maleri) og ikke på indholdet, i dette ords videste betydning.

M.D. så klart at en ny ordbog for maleriet var nødvendig for igen at kunne gøre det til: et instrument for tanken.

Det er denne problematik jeg står midt i — skal billedet alene være retinalt eller skal det også (eller først og fremmest) have et indhold? Og det er væsentligt det som gør "R+B" problematisk, det som bevirker at ideen forløses.

(Også Ad Reinhardt har et "indhold").

I den senere tid har jeg da også forsøgt, via forskellige indfaldsvinkler, at give — finde et indhold til/i "R+B".

Kun helt neutrale objekter bør anvendes.

RØDT & BLÅT RUM

29-3-74.

Det jeg søger er ikke så meget, som jeg ustandselig skriver, det "R+B's" funktion - som dens indhold. Vanskeligt ved at opvenden til at jeg stadig opgive denne ide ligger i at den ikke når længere end den konstaterende perception, at jeg savner et indhold. Tidligere "absolulte" forsøg her også, varde problemløst af samme grund, at jeg ikke var tilfreds med at man alene kunne se. Derfor forsøgte jeg jo også med disse dobbeltbilledninger (ganske vist stadig fortvivlelses på perceptionen) af former og farver, dette at det som ligger med at være en "ren" form og farve også kunne være en del af et objekt, en figur.

Når M. Duchamp beskæftiger sig så meget med ordlige problemer, at bruge en ord bog, skrydes det sikkert hans bevidsthed om de gamle mestres netop benyttede en sådan ord bog, betydningen, fælles regler for billedets indformning. Modernismen skubte

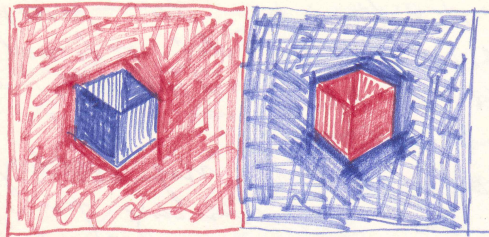
et brud på denne tradition, f.eks.
ved at lægge vægten på det percep-
-tible (det M.D. kalder det retinale
maleri) og ikke på indholdet, i dette
ords videste betydning.

M.D. så klart at en ny ordbrug
for maleriet var nødvendig for igen
at kunne gøre det til et instru-
-ment for tanken.

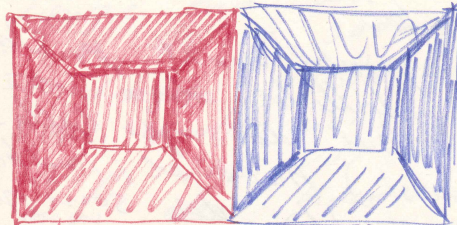
Det er denne problematik på stør-
midt i - skal billedet alene være
retinalt eller skal det også (eller
først og fremmest) have et indhold?
Og det er videnskabeligt ~~det~~ som gør
"R+B" problematisk, det som betyder
at ideen ikke følges.

(Også Ad Reinhardt har et "indhold").
I den senere tid har jo du også fer-
-søgt, via forskellige indfalds vinkler,
at give - finde - et indhold til/i
"R+B".





Kun hell normale
afgørelse bør an-
vendes.



RØDT & BLÅT RUM

7-4-174. Hvis "R+B" afbildet ikke har
anden funktion end at være SYMLIGT
forblive det stort set et objekt selv om
der er af en særlig beskaffenhed og måske
ikke form til en konstruktiv funktion.
Kun hvis andre elementer indføres i
objektet struktur f. eks. ord - figurer - v. l.
kun der kunne til at frembringe udover
sin blotte tilstedeværelse.
Giver man "R+B" en titel vil den
associerede virkning ~~til~~ tilføje farverne
en ny meningsdimension, der skabes en
misket udover dem der er direkte
tilstedeværelse mellem bestemtes perception og